

Sygnatura akt VI U 362/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2020 roku

sprawy z odwołania G. W.

od decyzji z dnia 10 kwietnia i 11 lipca 2019 roku, znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o wysokość emerytury

I. umarza postępowanie w zakresie decyzji z 10 kwietnia 2019 roku,

II. oddala odwołanie od decyzji z 11 lipca 2019 roku.

Tomasz Korzeń

VI U 362/19 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.04.2019 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił uchylenia decyzji z dnia 31.07.2013 roku i stwierdził jej wydanie z naruszeniem prawa. Natomiast decyzją z dnia 11.07.2019 uchylił decyzję z 4.04.2014, ustalił wysokość emerytury bez odejmowania kwoty wypłaconych emerytur i podjął wypłatę tak ustalonej emerytury od 1.03.2019 r.

Ubezpieczona G. W. wniosła odwołania od decyzji. W zakresie pierwszej decyzji wskazała, iż zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego w sprawie IV P 20/16 zachodzą podstawy do uchylenia decyzji. W zakresie drugiej z decyzji podniosła, iż pozwany winien przyjąć zwaloryzowany kapitał początkowy, zwaloryzowane składki i dalsze trwanie życia z dnia 1.03.2019 r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań. Podniósł, iż uznał, iż od doręczenia decyzji ustalającej wysokość emerytury powszechnej nie upłynęło 5 lat, w związku z czym decyzję z 4.04.2014 r. uchylił i ustalił wysokość emerytury w prawidłowej wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. W. urodziła się w (...) r.

Pobierała emeryturę „wcześniejszą” przyznaną na podstawie art. 29 i 46 ustawy emerytalnej. **(bezsporne)**

Od 15.07.2013 przyznano jej emeryturę na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej i ustalono wysokość emerytury w kwocie zaliczkowej. Wysokość emerytury pozwany ustalił decyzją z 4.04.2014 r. na 1734,35 zł, kwotę składek

zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 47488,48 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 506882,85 zł; średnie dalsze trwanie życia – 253,7 miesiąca; kwotę wypłaconych emerytur – 114367,22 zł.

28.03.2019 roku ubezpieczona, powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6.03.2019 roku, wniosła o wznowienie postępowania. Pozwany wznowił postępowanie, odmówił uchylenia decyzji z dnia 31.07.2013 r. i stwierdził jej wydanie z naruszeniem prawa. Następnie decyzja z dnia 11.07.2019 uchylił decyzję z 4.04.2014, ustalił wysokość emerytury bez odejmowania kwoty wypłaconych emerytur i podjął wypłatę tak ustalonej emerytury od 1.03.2019 r. Wysokość emerytury na dzień jej wypłaty pozwany ustalił na 2194,89 zł, kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 48123,05 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 508720,50 zł; średnie dalsze trwanie życia – 253,7 miesiąca. Emerytura po waloryzacji od marca 2019 wynosi 2420,42 zł.

dowód: decyzje k. 5,28,053,54 t. VI, skarga k. 51 t. VI a.e.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 145a § 1 K.p.a., można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. § 2. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Zgodnie zaś z art. 146 § 1. Uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3-8 oraz w art. 145a i art. 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. § 2. Nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej.

Postępowanie w zakresie decyzji z 10.04.2019 r. sąd umorzył (art. 477¹³ § 1KPC). Pozwany bowiem ostatecznie uwzględnił roszczenie ubezpieczonej w zakresie uchylenia decyzji ustalającej wysokość emerytury powszechnej.

Pozwany wznowił postępowanie zakończone decyzji z 4.04.2014 r., uchylił tą decyzję i ustalił wysokość emerytury bez odejmowania kwot wypłaconych emerytur wcześniejszych, a więc z wyłączeniem niekonstytucyjnej regulacji zawartej w art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2018.1270; dalej jako ustawa emerytalna). Zastosował więc wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6.03.2019 roku w sprawie P 20/16.

Ubezpieczona nie kwestionowała ustalonej przez pozwanego daty, od której przysługuje jej podwyższone świadczenie (k.31). Wskazywała, iż składniki wpływające na wysokość emerytury (zwaloryzowany kapitał początkowy, zwaloryzowane składki i dalsze trwanie życia) z dnia 1.03.2019 r. Tak sformułowane roszczenie ubezpieczonej nie mogło zostać uwzględnione.

Wznowienie postępowanie wskutek uznania przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją prowadzi do uchylenia decyzji w zakresie uznanym za niekonstytucyjny (w sprawie w zakresie ustalenia wysokości emerytury) i ustalenia wysokości świadczenia w prawidłowej wysokości (bez uregulowań niekonstytucyjnych) na dzień przyznania świadczenia. Brak więc jest wiecej podstaw do przyjmowania zwaloryzowanego kapitału początkowego, zwaloryzowanych składek i dalszego trwania życia z dnia podjęcia wypłaty świadczenia. Pozwany prawidłowo ustalił wysokość świadczenia na 2013 rok i prawidłowo dokonał waloryzacji tak ustalonej emerytury.

Dlatego odwołanie od decyzji z 11.07.2019 r. Sąd oddalił (art. 477¹⁴ § 1 KPC).

Tomasz Korzeń